

черкешлийци, настоялъ да се нарече селото на негово име въ 1882 г. Селенитѣ и до днесъ си знаятъ старото: Черкешлий, а когато дойде редъ да го именуватъ официално прѣчупватъ си языка на „Милахилово“!

Черкешлийци, както и по-рано, когато по своя „черкезки“ характеръ станали виновници на това си прозвище, тъй и днесъ, минаватъ за хора, за които обири и убийства сж нѣща въ реда си. Тѣ се славятъ и съ майсторлъка на разни „хайдутства“. Разправятъ се сума „хайдутски“ анекдоти за черкешлийци. Въ началото на ХІХ-я вѣкъ въ околността е върлувалъ черкешлийченинътъ Минчо, за когото се разправя и въ с. Кавлаклий. Въ обира на Али Ефенди въ Сливенъ (1859 г.) сж участвували и черкешлийци, между които нѣкой си Тодоръ¹⁾.

Родомъ отъ Черкешлий, а споредъ други отъ Демирджилий, е съпругата на извѣстния политически дѣецъ Драганъ Цанковъ. (Взета отъ малка като сираче и отгледана отъ сливения Попъ Станчо).

Съгласно прѣданието въ Глушникъ, черкешлийци по-рано давали „войници“. Тогава селото е било малко на югъ отъ днешното, край лѣвия брѣгъ на рѣката Азмакъ и се числѣло, казватъ, къмъ ямболската кааза, но тъй като данъкътъ му се увеличилъ съ една „аспра“ повече, то се прѣмѣстило малко на сѣверъ и се зачислило въ сливения кааза!

Прѣзъ 1830 г. черкешлийци се прѣселили въ Русия; частъ отъ тѣхъ се върнали обратно, а други останали въ сѣвероизточна България. Такива и до днесъ има въ с. Афлатаръ, силистренско, които рѣзко се отличаватъ отъ тамошнитѣ селени съ своята спрѣтната носия, стройна снага, „сербезъ“ вървежъ и т. н.

Днесъ с. Михайлово брои 269 сгради и 1678 жит.

Забѣлѣжка. Освѣтъ черкешлийци, въ с. Афлатаръ има селени съ коренъ и отъ близкитѣ на Черкешлий села: Драгоданово, Бургуджий, Къшла-Къой, Стралджа, Керменлий, Налбантлари и т. н.

¹⁾ Разправятъ, че за да не се полъже нѣкой да открадне коне на мѣстния свещеникъ, създадо се традиция да му рѣжатъ опашката за знакъ, че тоя конь не трѣба да се краде . . .